

மலேசியா திருநாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் வளப்பங்களுக்கும் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பங்கு

அண்ணாதுரை முருகையா / Annadurai Murugoaiah,
முனைவர் பட்டப்படிப்பு மாணவர், இந்திய ஆய்வியல் துறை / PhD Scholar, Department of Indian
Studies

மலாயாப் பல்கலைக்கழகம் / University of Malaya
annaduraimurogaiah@yahoo.com

&

மோகன தாஸ் ராமசாமி / Mohana Dass Ramasamy*
இந்திய ஆய்வியல் துறை / Department of Indian Studies

மலாயாப் பல்கலைக்கழகம் / University of Malaya
rmohana_dass@um.edu.my

Manuscript received 11 April 2021

Manuscript accepted 14 June 2021

*Corresponding author

Abstract

This study is aimed at studying the contribution of the local Tamil writers towards the development and progress of Malaysia. The Tamil writers played an important role in nation building of Malaysia and turning the nation into a developed and prosperous one, through their literary works. Nation building is not solely reliant on material progress, but it must also be in tandem with the development of the peoples' maturity of thought, especially the development of national identity through literature works. Literature and other writings are not just about production of literary works alone; but it also indirectly records historical events and encapsulates the nation's culture, a clash of creative ideas and facts that inform the uninformed. Literature is also considered to be the mirror that enables people, especially the young. It allows them to learn from the mistakes of the past. Literature is one of the best ways to shape the thinking of society. This paper takes the initiative to analyze the ability of Malaysian Tamil writers in demonstrating the history as a Malaysian community and how their thoughts flow helped in shaping up the progress and development of the country.

Keywords: Literary Tamil writers, Nation building, Societal Issues, Malaysian Tamil Writers, Malaysian tamil Literature

இக்கட்டுரை மலேசிய திருநாட்டின் வளர்ச்சி மற்றும் முன்னேற்றத்திற்கு உள்ளூர் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பை மதிப்பிடுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளது. மலேசியா எனும் தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் முக்கியப் பங்கு வகித்துள்ளனர். மேலும், அவர்களது இலக்கியப் படைப்புகள் மூலம் இந்தத் திருநாட்டினை ஒரு வளர்ந்த மற்றும் வளப்பமிக்க நாடாக மாற்றவும் பங்களித்துள்ளனர். தேசிய இறையாண்மை எழுச்சி என்பது பொருள் முன்னேற்றத்தை மட்டுமே நம்பியிருக்கவில்லை; ஆனால், அது மக்களின் சிந்தனையின் முதிர்ச்சியுடனும் வளர்ச்சியுடனும், குறிப்பாக இலக்கியப் படைப்புகள் மூலம் தனது அடையாளத்தை நிறுவுவதன் மூலமாகவும் இணைந்திருக்க வேண்டும். எழுத்தறிவு மற்றும் பிறவகை எழுத்துகள், இலக்கியப் படைப்புகளை மட்டும் தயாரிப்பது மட்டுமல்லாது, இது வரலாற்று நிகழ்வுகளை மறைமுகமாகச் பதிவுசெய்யும் களமாகவும் அமைகின்றது. இந்நாட்டின் கலாச்சாரத்தையும் அதன் வளப்பத்தையும் அதனோடு இணைக்கிறது. இத்தகைய படைப்பாற்றல் கருத்துகள் அதனைப் பற்றி அறியாதவர்களுக்குத் தெரிவிக்கும் உண்மைகளின் மோதல்களைச் சுமந்திருக்கும் களமாகவும் இலக்கிய வடிவங்க அமைகின்றன. மக்களை, குறிப்பாக இளைஞர்களை இயக்கும் கண்ணாடியாக இலக்கியமும் கருதப்படுகிறது; இதுவே, கடந்த காலத் தவறுகளிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள அவர்களை அனுமதிக்கிறது. இதன்வழி சமுதாயத்தின் சிந்தனையை வடிவமைக்க இலக்கியம் ஒரு சிறந்த வழியாக அமைகிறது.

இச்சிந்தனையின் அடிப்படையில், மலேசிய சமூகமாக வரலாற்றை நிரூபிப்பதில் மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர்களின் திறனையும், அவர்களின் முன்னேற்றங்கள் மற்றும் வளர்ச்சியை வடிவமைப்பதில் அவர்களின் எண்ணங்கள் எவ்வாறு உதவியது என்பதையும் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான முன்முயற்சியை இந்தக் கட்டுரை எடுக்கிறது.

குறிப்புச் சொற்கள்: இலக்கிய தமிழ் எழுத்தாளர்கள், தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புதல், மலேசிய இந்திய சமூகம், தமிழ் இலக்கியம்

முன்னுரை

மலேசியத் திருநாடு, மலைவளங்கொண்ட வளநாடு. திரும்பிய திசையெல்லாம் இயற்கையன்னை எழில்முகங்காட்டிச் சிரித்திடும் பொன்னாடு. மலையுச்சியிலிருந்து வீழும் அருவிகளின் சலசலப்பும் பச்சைக் கம்பளத்தைத் விரித்தாற் போன்ற பசுமை நிறைந்த காட்சியும் பார்ப்போரின் உள்ளத்தை அள்ளும். நாடென்றால் இதுவல்லவா நாடு என்று வேற்று நாட்டவர் போற்றுமளவிற்கு மூவின மக்களும் ஓரினமாகச் சேர்ந்து உழைத்து ஒருவர் கரத்தின் மீது மற்றவர் கைகோர்த்து உறுதியுடன் நின்று பெற்ற சுதந்திரக் காற்று வீசும் மாண்பினை உலகிற்குக் காட்டிடும் இந்நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் வளப்பத்திற்கும் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் ஆற்றிய பங்கு அளப்பரியதாகும்.

தாய்நாடு

தமிழகத்தைத் தாயகமாகக் கொண்ட தமிழர்கள் பிழைப்பு தேடி இந்நாட்டுக்கு வரவில்லை. ஆங்கிலேயர்களால் ஆடு மாடுகளைப் போலக் கப்பலில் ஏற்றிக் கடல் கடந்து கொண்டு வரப்பட்டனர். திக்குத் தெரியாத திசையில் செய்வறியாது வந்திறங்கிய மக்கள் கால் பதித்த இடத்தையே தாயகமாகக் கொண்டார்கள். அன்று தொடங்கிய தமிழரின் வரலாற்று நிகழ்வுகளை எழுதத் தொடங்கிய தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமக்கள் இன்று வரை எழுதிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றனர்.

இது நம் தாய்நாடு. இங்குதான் நமது வாழ்வும் தாழ்வும். இங்குதான் நமது சந்ததிகள் வாழையடி வாழையாக வாழப் போகிறார்கள். எனவே, நமக்கு நாட்டுப்பற்று என்பதை ஏடுகளில் எழுதத் தொடங்கினார்கள். தாய்நாட்டின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடுவதற்குத் தமிழ் நெஞ்சங்கள் முனைப்பாக உழைக்க வேண்டும் என்னும் உணர்வுத் தீயை ஏற்றியவர்கள் தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமக்களேயாவர்.

பேனா முனை

வாள்முனைக்கு இல்லாத வலிமை பேனா முனைக்கு உள்ளது என்று கூறுவர். மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமக்கள் மலேசிய நாட்டின் காடுகளை அழித்து வளமான நாடாக்கிய தமிழ்ப் பெருமக்களின் அறிவுப் பசிக்குத் தீனி போடும் இலக்கியப் படைப்புகளை அன்றே எழுதிடத் தொடங்கினர். ரப்பர்த் தோட்டங்களிலும், காப்பி, கரும்புத் தோட்டங்களிலும் நெஞ்சொடியப் பாடுபட்ட தமிழர்கள் தங்களின் சூழலை மறந்து விடாதிருக்கத் தங்களின் எழுத்துப் பணிகளின் மூலம் எழுச்சியை ஏற்படுத்தினர்.

தமிழ்ப் பத்திரிகைகள்

தொடக்கக் காலங்களில் மலேசியத் திருநாட்டில் பத்திரிகைகள் தொடங்குவதற்கு நகர்ப்புறங்களில் குடியேறிய தமிழ் முஸ்லிம்கள், குஜராத் தியர், தமிழ்ச் செட்டியார்கள், பஞ்சாபியர், வங்காளத்தைச் சார்ந்தவர்களே காரணகர்த்தாக்களாக இருந்தனர். 1921இல் நரசிம்ம ஐயங்கார் 'தமிழகம்' என்ற பத்திரிகையைத் தொடங்கினார். 1924இல் 'தமிழ்நேசன்' பத்திரிகையையும் தொடங்கினார். 1938களில் கோ.சாரங்கபாணி தமிழ் முரசு பத்திரிகையைத் தொடங்கினார். இப்பத்திரிகைகளின் தொடக்கமே இந்நாட்டிலுள்ள தமிழர்கள் நாட்டில் நடக்கும் செய்திகளை உடனுக்குடன் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளப் பேருதவியாக இருந்தது. தமிழ் இலக்கியவாதிகள் தோன்றுவதற்கும், தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் இது அடித்தளமிட்டது (சீனி நைனா முகம்மது 2007, பக். 231).

தமிழ் எழுத்தாளர்கள்

அன்றைய சூழலில் எழுத்துத் துறையில் மிகச் சிலரே ஈடுபட்டனர். பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் தோட்டப்புறங்களில் இருந்துதான் தோன்றினர் என்பது மிகவும் முக்கியமான குறிப்பாகும். பால்மரம் வெட்டும் தொழிலாளியும் பகுதி நேரத்தில் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதியக் காலம் அது. பால்மரக் காட்டிலிருந்து கொண்டே பாரில் நடக்கும் செய்திகளைப் பாமரரும் படித்து உணரும் வண்ணம் எழுத்துத் துறையில் எழுத்தாளர்கள் ஈடுபட்டு பல படைப்புகளைச் செய்தனர் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

சுதந்திரமும் ஒற்றுமையும்

நாடு சுதந்திரம் பெற்றது ஆகஸ்ட்டு திங்கள் 31-ஆம் நாளாகும். நாட்டின் சுதந்திரம் என்பது நாம் விடும் மூச்சுக் காற்றுக்கு இணையானது. அன்றைய சூழலில் இன்றுள்ளது போன்ற தகவல் தொடர்புச் சாதனங்கள் இல்லை. பத்திரிகையும் வானொலியும் மட்டுமே இருந்தன. தோட்டப்புற மக்களால் அதிக விலை கொடுத்து வானொலிப் பெட்டிகளை வாங்க இயலாது. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் சிலர் மட்டுமே வானொலிப் பெட்டிகளை வைத்திருந்தனர்.

எனவே, பத்திரிகைகள் மட்டுமே மக்களால் எளிதில் பெறக்கூடிய சாதனமாக இருந்தது. எழுத்தாளன் தனது நாற்காலியில் அமர்ந்தவாறே கையளவு பேனாவின் மை கொண்டு நாட்டின் தலைவியையே அளந்தான். நாட்டு மக்களுக்குச் சுதந்திர வேட்கையை ஊட்டிய எழுத்தாளர்கள் நாட்டின் வளர்ச்சியைப் பற்றிய செய்திகளைப் பத்திரிகையில் படம் போட்டுக் காட்டினர்.

நாடு சுதந்திரம் பெற்றது. மக்களிடையே ஒற்றுமை உணர்வு மேலோங்கி நிற்பதற்கும், முக்கியமாகத் தமிழர்களிடையே நாட்டின் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் பற்றிய செய்திகளைச் சேர்ப்பதற்கும் நாளேடுகளின் மூலமாக எழுத்தாளர்கள் ஆற்றிய பங்கு மிகப் பெரியதாகும்.

கல்வி வளர்ச்சி

இந்நாட்டின் வளர்ச்சியில் சம அளவிற்குத் தமிழர்களும் தங்களது பணியினை ஆற்றிட கல்வியே அடித்தளமாக உள்ளது. இல்லையேல் தமிழர்கள் வீழ்ச்சியையே காண்பர் என்பதால் தமிழர்களின் பிள்ளைகள் சிறந்த கல்வியைப் பெறுவதற்கு நாட்டிலேயே எழுதப்படும் பாட நூல்கள் முகமையாகத் தேவைப்பட்டன. எனவே, இந்நாட்டின் சூழலை மையமாகக் கொண்டு பாடப் புத்தகங்களைத் தயார் செய்வதற்கு மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானதாக இருந்தது. அன்றைய சூழலில் தமிழ்மொழி, கணிதம், பூகோளம், சரித்திரம், அறிவியல், சுகாதாரம் போன்ற பாடங்களனைத்தும் தமிழ்மொழியிலேயே கற்பிக்கப்பட்டதால் அந்நூல்களை மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களே பாடங்களை வரையறுத்து தமிழ்ப் பாட நூல்களைத் தயாரித்தளித்தனர்.

மலேசிய நாடு, மாநிலங்கள், நகரங்கள், நாட்டின் தோற்றம், அரசியல் தலைவர்களின் பங்கு, நாட்டுப்பற்றுப் பாடல், நாட்டின் வரலாறு, சுற்றுலாத் தளங்கள், விளையாட்டு போன்ற அனைத்துத் துறைகளையும் அலசி ஆராய்ந்து பாட நூல்களில் கட்டுரைகளாகப் படைத்து உதவினர்.

ஆசிரியர் பயிற்சி

தமிழாசிரியர் பயிற்சி பெறும் ஆசிரியர்களுக்குத் தேவையான பாடத் துணை நூல்களை வரைந்தவர்களும் தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமக்களே ஆவர். கல்விமான்களின் துணை கொண்டு பாடத் திட்டங்களை வரையறுத்து வழங்கிட எழுத்தாளர்கள் உதவினர். கல்வித் துறைக்குத் தேவையான பல கையேடுகளையும் பயிற்சி நூல்களையும் ஆய்வு செய்து வரையறுத்து வழங்கும் பணியில் அன்றைய தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பங்கும் இருந்துள்ளது என்பது நினைவுக் கூரத்தக்கது. ஆரம்பப்பள்ளிகள் தொடங்கி இடைநிலைப்பள்ளிகள், பயிற்சிக் கல்லூரிகளுக்கும் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் அரிய பல படைப்புகள் பாடங்களாகவும், துணை நூல்களாகவும் பயன்பட்டுள்ளன.

இதழ்கள்

மலேசிய நாட்டின் முதல் தமிழ் இதழ்கள் 1920களில் நாட்டின் முக்கிய நகர்களில் வந்த வேகத்திலேயே மறைந்துள்ளன. 'சத்தியவான்' என்னும் வார இதழும் 'பாதுகாவலன்' என்னும் கிழமை இருமுறை ஏடும் 1919-இல் பிணாங்கில் வெளிவந்துள்ளன. 1928-இல் 'கலியுக நண்பன்' என்னும் வார ஏடு ஈப்போவிலிருந்து வெளிவந்துள்ளது. தொடர்ந்து ஜப்பானியர் ஆட்சி காலத்தின்போது (1942-1945) நேதாஜி தலைமையில் இயங்கிய இந்திய சுதந்திர கழகத்தின் ஆதரவோடு சந்திரோதயம், யுவ பாரதம், ஜயபாரதம், புது உலகம், உதய சூரியன் போன்ற வார மாத இதழ்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

அன்றே தமிழ் எழுத்தாளர்கள் மக்களுக்குக் கல்வியூட்டும் அரும்பணியைத் தொடங்கிப் பெரும்பணி செய்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. தமிழர்கள் அவ்வப்போது நாட்டின் நடப்புகளைத் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதோடு தமிழ் இலக்கியத்தையும் வளர்த்திடும் பணியைச் செம்மையுறச் செய்து வந்துள்ளனர்.

மக்கள் என்பவர் குழந்தைகள், இளைஞர்கள், மகளிர், பெரியவர்கள், முதியோர்கள் எனப்பல பிரிவினரையும் கொண்டமைந்த சமூக அமைப்பாகும். எனவே, ஒவ்வொரு பிரிவினருக்கும் ஏற்றார் போலச் செய்திகள் பாடங்களாகவும், கட்டுரை வடிவிலும், கதைகள், கவிதைகள் வடிவிலும் சென்றடைய வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்து வார, மாத இதழ்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் படைத்துள்ளனர். படைத்தும் வருகின்றனர்.

1941இல் பெண்கள் முன்னேற்றத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் பிணாங்கில் 'செந்தமிழ்ச் செல்வி' என்னும் மகளிர் மாத இதழ் வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் வெளிவந்த தமிழ்ச்சுடர், சோலை, நவரசம், புதுயுகம் போன்ற மாத வார இதழ்கள் அக்காலத்தில் இலக்கியம் வளரத் துணை புரிந்துள்ளன. பின்னர் வானம்பாடி, நயனம், தென்றல், மயில், மன்னன் போன்ற இதழ்கள் தொடர்ந்து வெளி வந்து பல்வேறு செய்திகளையும், இலக்கியம் சார்ந்த படைப்புகளையும் வெளியிட்டு வருகின்றன (சந்திரகாந்தம், 2011).

பொருளாதாரம்

பொருளாதாரமே வாழ்விற்கு ஆதாரம் என்பதால் மலேசிய நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் நமது பங்கும் இருக்க வேண்டும் என்ற புத்துணர்வை மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் மறவாமல் கட்டுரைப் படைப்புகளின் மூலம் ஊட்டி வந்துள்ளனர். இரப்பரும் செம்பணையும் தேயிலையும் தென்னையும் ஈயமும் மலேசிய நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக அமைந்தவை என்பதை மறுக்க முடியாது. அந்த வளத்தினை ஏற்படுத்திட மலேசியத் தமிழர்கள் தங்களது உயிரையே பணயம் வைத்த வரலாற்றை இவ்வுலகம் மறந்திடாது. அந்தப் பொருளாதார வளத்திற்குச் செப்பமிட்ட நமது தமிழ் மக்களுக்கு ஊக்கமூட்டும் வகையில் வகை வகையான கவிதைகளையும், கட்டுரைகளையும், சிறுகதைப் படைப்புகளையும் படைத்து ஊக்கமூட்டியவர்கள் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமக்களாவர்.

எழுத்துறையில் ஈடுபட்டிருந்த மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் கூரிய பேனா முனையானது நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் தமிழர்கள் பங்கு வேண்டும் என்று தங்களது எழுத்துகளின் மூலமாக வலியுறுத்தி வந்தனர். கூட்டுறவு இயக்கங்களில் சேமிப்பினைத் தொடங்குவது முதல் வங்கிகளில் சேமித்து வைத்தல் பற்றியும் தங்களது படைப்புகளில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

கோவி மணிதாசன் எனும் கவிஞர் பின்வருமாறு பாடுகின்றார்.

“தொழில்பலவாய் பெருகிவரும் இந்தநாளிலே – நாம்
தொடங்கிவிட்டால் உயர்வுவரும் நமது வாழ்விலே
விழி திறந்து வெளியில் வந்து விடியல் காண்டா – தம்பி
வேறுபட்டுப் பிரிந்துநின்றால் எல்லாம் வீணடா”

என்கிறார். இவ்வாறு கவிதை வடிவில் பல முன்னேற்றகரமான செய்திகளை அவ்வப்போது எழுத்தாளர்கள் ஊட்டத் தவறியதில்லை.

கவிஞர் சீனி நைனா முகம்மது அவர்கள் தமது 'நீ உயர...' என்னும் கவிதையில் பின்வருமாறு பாடுகின்றார்.

“உயரத் துடிக்கிறாய் உரிய வழியெது
உனக்குத் தெரியுமா தம்பி – கொஞ்சம்
உட்கார்ந்து முதல் சிந்தி”

என்கிறார்.

நாட்டில் அவ்வப்போது கொண்டு வரப்பட்ட முதலீட்டுத் திட்டங்களிலும் தவறாமல் பங்கு கொள்ளுமாறு எழுத்தாளர்கள் தூண்டியுள்ளனர். அமானா சஹாம் நேசனல், யூனிட் ட்ரஸ்ட் வாவாசான் போன்ற இன்னும் பல திட்டங்களில் பங்கு பெறுவதற்குத் தங்களது எழுத்துகளின் மூலம் எடுத்துரைத்துள்ள கட்டுரைப் பகுதிகள் மலேசியத் தமிழ் நாளேடுகளில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கலை

தமிழர்கள் இயல்பாகவே கலையார்வம் கொண்ட மக்களாவர். நாட்டின் வளர்ச்சியில் கலையும் முக்கிய இடம் பெற்று வருகின்றது என்பது உண்மையாகும். கலை என்பது ஆடல், பாடல் மட்டுமன்றி நாடகத் துறை, திரைப்படத் துறை போன்றவற்றையும் குறிப்பிடுவதாகும்.

கலைத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு எழுத்தாளர்கள் ஆற்றிய பங்கு அளவிடற்கரியது என்றேச் சொல்ல வேண்டும். இந்நாட்டில் கால் பதித்த நாட்கள் முதலாக இங்கு கலைத்துறை வளர்ச்சி பெறுவதற்குத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் எழுத்தாணி பெரிதும் துணை புரிந்துள்ளது.

நமது எழுத்தாளர் பெருமக்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் தங்களுடைய முத்திரையைப் பதித்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மலேசிய நாட்டில் குறிப்பாகத் சினிமா மற்றும் நாடகத் துறையின் வளர்ச்சி என்பது சிறந்த வளர்ச்சி பெறுவதற்கு எழுத்தாற்றல் மிக்க எழுத்தாளர்களின் துணை அவசியமாகும். கவிஞர்கள் பாடல்களை எழுதி உதவுவது போல நாடகங்களுக்கும் திரைப்படங்களுக்கும் வசனங்கள் எழுதிட எழுத்தாளர்களின் துணை அவசியமாகின்றது.

அந்த வகையில் அமரர் சா. ஆ. அன்பானந்தன், மனுராமலிங்கம், எம். எஸ். மணியம், டத்தோ ஸ்ரீ ச. சாமிவேலு, ஜி. எஸ். மணியம், ஆழி அருள்தாஸ் போன்ற இன்னும் ஏராளமான கலைஞர்கள் நாடக வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றியுள்ளனர். இவர்களில் சா. ஆ. அன்பானந்தன் போன்ற இன்னும் பல எழுத்தாளர் பெருமக்களும் பெரும் பங்கு ஆற்றியுள்ளனர்.

பெண்களில் திருமதி சரஸ்வதி, லோகா நாயுடு, திருமதி தேவராணி, திருமதி மலைவிழி போன்ற பலரும் நாடகத்துறை வளர்ச்சிக்குப் பாடாற்றியுள்ளனர். இவர்களுக்குப் பின்னால் நாடகத் துறைக்குத் தேவையான வசனத்தைத் தயார்செய்து தருவது எழுத்தாளர்களின் முக்கியப் பங்காகும்.

இவ்வாறு மலேசிய மண்ணில் கலை வளர்வதற்கும் கலைத்துறை தழைத்து ஓங்குவதற்கும் எழுத்தாளர்கள் பாடுபட்டுள்ளனர். தொடர்ந்து நல்ல படைப்புகளையும் செய்து வருகின்றனர்.

எழுத்தாளர்களின் கைப்படாமல் நாடகங்கள் சிறப்படைவதற்கு வழியில்லை. அல்லி அரசியின் கதை, நல்ல தங்காள் கதை, அரிச்சந்திரன் கதை பவளக்கொடி போன்ற கதைகளை மலேசிய நாட்டின் சூழலுக்கேற்ப கதை வசனங்களை மாற்றியமைத்து எழுத்தாளர்கள் துணை புரிந்துள்ளனர். மலேசியச் சூழலைப் பிரதிபலிக்கும் பல உள்நாட்டு நாடகங்களுக்கும் உரையாடல்களை எழுதியுள்ளனர். எனவே, எழுத்தாளர்களின் துணையின்றி நாடகங்கள் அரங்கேற்றம் காண்பது மிகவும் சிரமமான ஒன்றாகும்.

அரசியல்

மலேசிய அரசியல் துறை வளர்ச்சிக்குத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் நிறைவான பங்கினை ஆற்றியுள்ளனர். மலேசிய அரசியல் வானில் ஒளிவீசிய பல அரசியல் தலைவர்களின் வளர்ச்சிக்குப் பின்புலமாக எழுத்தாளர்களின் பணி மிகையாக இருந்துள்ளது என்பது உண்மையாகும்.

மலேசிய இந்தியர்களைப் பிரதிநிதிக்கும் மலேசிய இந்தியர் காங்கிரஸ் (ம.இ.கா) என்னும் கட்சியின் செயற்பாடுகள் மக்களைச் சென்றடைவதற்குத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் எழுதுகோல் முக்கியப் பங்காற்றியுள்ளது. அவ்வப்போது ம.இ.காவில் போடப்படும் திட்டங்கள் எழுத்து வடிவில்

பத்திரிகைகளிலும், இதர இதழ்களிலும் இடம் பெறுவதற்கு எழுத்தாளர்களின் கைவண்ணமே முக்கியமான ஆயுதமாக இருந்துள்ளது.

ம.இ.கா மட்டுமன்றி மலேசிய அரசியலில் இடம் பெற்றுள்ள இதர கட்சிகளுக்கும் அவர்களின் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்கும், திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கும் எழுத்தாளர்களின் எழுதுகோலினுடைய வலிமை தேவைப்பட்டு வருகின்றது. நாட்டின் வளர்ச்சி என்பது முறையாக இருப்பதற்கும் காரியங்கள் சிறப்பாகச் செயல்படுத்தப்படுவதற்கும் பாதை வகுப்பது எழுத்தாளர்களின் எழுதுகோல் தான் எனில் மிகையாகாது.

மக்கள் தொடர்பு

தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இந்நாட்டில் ஒரு நூற்றாண்டு காலத்திற்கு மேலாக எழுதி வருகின்றனர். மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பல்வேறு நடப்புகள் பற்றி எழுதுவது அவர்களின் அன்றாடப் பணியாக உள்ளது. எழுதும் பொழுது யாரையும் புண்படுத்தா வண்ணம் எழுதுவது கடமையாகப் பின்பற்றப்பட வேண்டும். நாளிதழ்கள் அல்லது பிற இதழ்களில் தங்களது எழுத்துகளை இடம் பெறச் செய்யும்போது அது மக்கள் தொடர்பினை ஏற்படுத்தி மதிப்பை உயர்த்துவதாக அமைவதைப் பொறுப்புடன் கவனிக்க வேண்டிய தலையாய கடமை தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு உள்ளது. ஏனெனில், ஒட்டுமொத்த மலேசியத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தினரைப் பிரதிநிதித்து அவர்களின் படைப்புகள் வெளியிடப்படுகின்றன என்பதை மனதில் இருத்திச் செயல்பட வேண்டிய உன்னதமான கடப்பாடு அவர்களுக்கு உள்ளது.

சுதந்திரமாக எழுதுதல்

எழுத்தாளர்களுக்கு எழுத்துச் சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டாலும் அதுவும் ஒரு எல்லையை மீறிப் போகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது. தங்களது எழுத்து எவ்வகையிலும் நாட்டின் வளர்ச்சிக்குத் தடை ஏற்படாமல் ஒட்டுமொத்த மக்களின் தேசிய உணர்வுத் தன்மையை மதித்து குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் இருக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

அவ்வகையில் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அன்று தொட்டு இன்று வரை தங்களின் எழுத்துச் சுதந்திரத்தை ஒரு எல்லைக்குள் வைத்து நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் வளப்பத்திற்கும் துணை நிற்கும் வண்ணம் சிறப்பாகவே எழுதி வருகின்றனர்.

நாட்டின் நலனைப் பாதுகாத்தல்

முவின மக்களும் ஒன்றுபட்டு வாழும் மலேசிய நாடு அதனுடைய வளர்ச்சிப் பாதையில் பல கரடு மரடான நிலைகளைச் சந்தித்து மேல் நோக்கி வளர்ந்து வருகின்றது. உலக அரங்கில் நாட்டின் நன்மதிப்பு சிறந்து விளங்குகிறது.

மலேசிய மக்கள் தொகையில் முக்கியமான ஒரு பகுதியினராக விளங்கும் தமிழர்களின் எண்ணவோட்டத்தைப் பிரதிபலிப்பது தமிழ் எழுத்தாளர்களே ஆவர். மக்களின் நலமே நாட்டின் நலமாகும். ஆகவே, தமிழ் எழுத்தாளர்களும் தங்களின் மனப்போக்கின்படி தங்களது எழுதுகோல்களைப் பயன்படுத்திவிட முடியாது. நாட்டு நலனைக் கருதி நிதானந் தவறாமல் சிந்தித்துச் செயல்படும் மிகப்பெரிய கடப்பாடு அவர்களுக்கு உள்ளது. அதைத்தான் இன்றுவரை அவர்கள் பாதுகாத்து வருகின்றனர்.

தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமக்கள் நடுநிலையற்ற செய்திகளை வெளியிட முடியாது. சுயநல வேட்கைக்கு அவர்கள் இடந்தராமல் பொதுச் சிந்தனையுடன் நாட்டு நலனையும் பாதுகாப்பையும் மனதில் கொண்டு எழுதும் பொறுப்பும் கடமையும் அவர்களுக்கு இருப்பதால் அதனைப் பாதுகாத்து வந்துள்ளனர்.

தவறாமல் செய்திகளை வெளியிட்டால் அது நாட்டின் வளர்ச்சிக்குப் பங்கத்தை ஏற்படுத்திவிடும் என்பதை முழுமையாக உணர்ந்துள்ள காரணத்தால் இன்றுவரை சிறப்பாகவே செயல்பட்டு வருகின்றனர்.

“கடனறிந்து காலங்கருதி இடன்அறிந்து
எண்ணி உரைப்பான் தலை” - குறள் 687

எனும் குறட்பா கூறும் நியதிக்கேற்ப தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பணிசெய்து வருகின்றனர்.

படைப்பாளி

எழுத்தாளன் ஒரு சிறந்த படைப்பாளியாக இருக்க வேண்டுமானால் தான் வாழும் நாட்டிற்கும் சமூகத்திற்கும் ஏற்புடைய நல்ல படைப்புகளைச் சமைத்துத் தருதல் வேண்டும். ஆம்! படைப்பாளன் மக்களின் உள்ளம் அறிந்து, அவர்களின் தேவையறிந்து சுவையறிந்து படைப்புகளைச் செய்ய வேண்டும். நாட்டின் வளர்ச்சியிலும் வளப்பத்திலும் பங்கு கொள்ளுமளவிற்கு எழுத்தாளனின் படைப்புகள் அமைய வேண்டும்.

தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இதுவரை ஏராளமான படைப்புகளைச் செய்துள்ளனர். அவர்களின் படைப்புகள் ஏராளமான அறிவாளிகளை உருவாக்கியுள்ளன. சாதாரணத் தோட்டப் பாட்டாளியின் மகனும் அரசியல் மேடையில் அமர்ந்து சேவையாற்றுவதற்குத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துகள் உதவியுள்ளன. கருவறையிலிருந்து கல்லறை செல்லும் வரையிலும் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் அற்புதமான எழுத்தோவியங்கள் தவறாமல் வழிகாட்டியுள்ளன. நாட்டின் செல்வ சுகத்தை அனுபவிக்கச் செய்துள்ளன. கல்வி, பொருளாதாரம் போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்களின் எழுத்தாற்றல் அடித்தளம் போட்டுள்ளது. சுதந்திரக் காற்றினைச் சுவாசித்த வண்ணமே சுகந்தமான வாழ்க்கையும் வாழ்ந்திட தமிழ் எழுத்தாளர் அளப்பரிய பங்காற்றியுள்ளனர் எனில் மிகையாகாது.

முடிவுரை

இக்கட்டுரை மலேசிய திருநாட்டின் வளர்ச்சி மற்றும் முன்னேற்றத்திற்கு உள்ளூர் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் எவ்வகையான பங்கினை ஆற்றியுள்ளனர் என்பதனை ஒட்டுமொத்தமாக அலசி ஆராயும் தன்மையது. நாட்டின் வளர்ச்சியும் வளப்பமும் நாட்டு மக்களுக்குப் பொதுவான சொத்தாகும். ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி என்பது வெறுமனே அதன் பொருளாதார வளர்ச்சியை மட்டும் குறிப்பதற்கில்லை. அதனையும் தாண்டி, கல்வி, சிந்தனை வளர்ச்சி விகிதம் அதன் படைப்புலகின் வாயிலாகவே வெளிப்படுகின்றது. அத்தகைய உண்மையான நிலையினை நிரல்படுத்தி, தன்வயப்படுத்தி, இலக்கியச் சாற்றுடன் வாசகர் மனதில் பதிக்கும் ஆற்றல் இலக்கிய வளங்களுக்கு உண்டும். அத்தகைய மறுநிலை ஆழ்நிலை வளர்ச்சிக்கு இந்நாட்டு இலக்கியவாதிகள் ஆற்றியுள்ள பெரும்பங்களிப்பு யாவரும் அறிந்த உண்மையாகும். அதனை உருவாக்கிக் கொடுப்பதில் முழுமையான பங்கு எழுத்தாளர்களுக்கும் உள்ளது.

இந்த வரிசையில் மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமக்களுக்கும் அதில் கணிசமான பங்கு உண்டு என்பதை மறுக்கவியலாது. அவர்களது அத்தகைய பங்களிப்பை மதிப்பிடுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை படைக்கப்பட்டுள்ளது. மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அவர்களது இலக்கியப் படைப்புகள் மூலம் இத்தேசத்தின் இறையாண்மையினைக் கட்டியெழுப்புவதில் முக்கியப் பங்கு வகித்துள்ளனர். அதன்வழி இந்தத் திருநாட்டினை ஒரு வளர்ந்த மற்றும் வளப்பமிக்க நாடாக மாற்றவும் தங்களுடைய பங்களிப்பினை நிறைவாக படைத்தளித்துள்ளனர். தேசிய இறையாண்மை எழுச்சி என்பது பொருள் முன்னேற்றத்தை மட்டுமே நம்பியிருக்கவில்லை; ஆனால், அது மக்களின் சிந்தனையின் முதிர்ச்சியுடனும் வளர்ச்சியுடனும், குறிப்பாக இலக்கியப் படைப்புகள் மூலம் தனது அடையாளத்தை நிறுவுவதன் மூலமாகவும் இணைந்திருக்க வேண்டும். எழுத்தறிவு மற்றும் பிறவகை எழுத்துகள், இலக்கியப் படைப்புகளை மட்டும் தயாரிப்பது மட்டுமல்லாது, இது வரலாற்று நிகழ்வுகளை மறைமுகமாகப் பதிவுசெய்யும் களமாகவும் அமைகின்றது. இந்த வரிசையில், மலேசிய தமிழ் மக்களின் வாழ்வாதாரங்களையும் சுகத்துக்கங்களையும் செவ்வனே முழுமையாகப் பதிவு செய்துள்ள சிறப்பு இவர்களைச் சாறும்.

இந்நாட்டின் கலாச்சாரத்தையும் அதன் வளப்பத்தையும் அதனோடு இணைத்து, இத்தகைய படைப்பாற்றல் கருத்துகள் அதனைப் பற்றி அறியாதவர்களுக்குத் தெரிவிக்கும் உண்மைகளின்

மோதல்களைச் சமந்திடுக்கும் களமாகவும் இவர்கள் உருவாக்கியுள்ள இலக்கிய வடிவங்கள் அமைகின்றன. இந்த வரிசையில், குறிப்பாக இளைஞர்களை இயக்கும் கண்ணாடியாக இவர்களது இலக்கியப் படைப்புகள் திகழ்ந்து, அவர்களது கடந்த காலத் தவறுகளிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள அவர்களை அனுமதி அளித்து, அதனை மேலும் பிந்தொடராமல் இருக்க வழியும் வகைகளையும் வழங்கிச் செல்கின்றது. இதன்வழி சமுதாயத்தின் சிந்தனையை வடிவமைக்க இலக்கியம் ஒரு சிறந்த வழியாக அமைந்துள்ளது என்பதனையும், இச்சிந்தனையின் அடிப்படையிலேயே, மலேசிய சமூகமாக வரலாற்றை நிரூபிப்பதில் மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தங்கள் திறன்களையும், அவர்களின் முன்னேற்றங்கள் மற்றும் வளர்ச்சியை வடிவமைப்பதில் அவர்களின் எண்ணங்களையும் பங்களித்து உதவியுள்ளனர் என்பதையும் இக்கட்டுரை எடுத்துக்காட்டியுள்ளது.

மேற்கோள் நூல்கள்

- கே. ஜி. மணியம். (2000). *செம்மண் வாசனைகள்*. ஜோகூர்: கே. ஜி. மணியம்.
 செ. சீனி நைனா முகம்மது. (2007). *தமிழ்ச் செம்மொழிச் சிறப்பு மலர்*. பினாங்கு: உங்கள் குரல்
 எண்டர்பிரைஸ்.
 ப. சந்திரகாந்தம். (2011). *200 ஆண்டுகளில் மலேசிய இந்தியர்கள்*. கோலாலம்புர்: ப.சந்திரகாந்தம்.
 முருகு. நெடுமாறன். (1997). *மலேசியத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் : 1887-1987*. கிள்ளான்:
 அருள்மதியம் பதிப்பகம்.
 ஜானகிராமன் மாணிக்கம். (2008). *மலேசிய இந்தியர்களின் இக்கட்டான நிலை*. சிலாங்கூர்:
 ஜானகிராமன் மாணிக்கம்.